

Lucemburská zahrada, místo jako stvořené pro relaxaci

Kam do muzea

● Louvre

Vstupné do zdejších sbírek je každý den do tří hodin odpoledne za 7,50 eura, po třetí hodině nebo v neděli celý den za pět eur. Zvláštní vstupné (5,50 eura) se platí na specializovanou výstavu o faraónském umění, která je otevřena do 5. srpna. Volné vstupné platí v muzeu Louvre každou první neděli v měsíci a na den státního svátku 14. července.
<http://www.louvre.fr/louvre.htm>

● Picasso

Muzeum má otevřeno každý den od 9.30 do 18 h. Základní vstupné do stálých expozic stojí 4,10 eura. Pokud se zde koná speciální výstava, vstupné je 5,80 eura. Volné

vstupné je tak jako v jiných muzeích první neděli v měsíci. Jindy na něj mají nárok jen důchodci, děti a mládež do 18 let.

● Musée d'Orsay

Muzeum má otevřeno denně od 9 hodin do 18 hodin, ve čtvrtek do 21:45 hodin. Vstupné do stálých sbírek stojí 6 eur, důchodci a děti a mládež do 18 let mají vstup zdarma. Volné vstupné je první neděli v měsíci.

● Lucemburská zahrada

Plot slavného parku nabízí jedinečnou výstavní plochu. Pravidelně se tu střídají exhibice velkoplošných fotografií. Zahrada se otevírá v sedm hodin ráno a zavírá se v 21.30 hodin. Pokud je ve městě vedro, počítejte, že všichni Pařížané budou právě zde.

Kam na jídlo

Restaurací, kaváren a barů je tady tolik, že prostě nebudete mít problém vybrat si tu svoji. Levnější jídla jsou obecně třeba v arabských a čínských bistrech. Pokud si chcete dát kafe jen v rychlosti, nesedějte si, ale objednejte si ho pultu, zaplatíte až o třetinu méně. Za všechny pařížské podniky pár tipů:

Chao Ba Café – velmi příjemná moderní kavárna evokující staré časy francouzské Indočíny, 22 blv de Clichy, stanice metra Pigalle, o víkendu otevřeno až do 5 ráno.

Academie de la Biere (Pivní akademie) – velmi oblíbená hospoda zvláště mezi mladými lidmi, desítky druhů pív a hlavně specialita, pro niž tu bývá večer k prasknutí, mušle v různých omáčkách. Velmi příjemné ceny.

88 Bld du Port Royal, stanice Port Royal

Jo Goldenberg – slavná židovská hospoda ve čtvrti Marais s širokou nabídkou košer jídel. 7 rue des Rosiers, stanice metra Saint Paul.

→ v předsálí. Výborně se tu jí už od roku 1920. Majitel, dobře živý starý pán v brýlích a s jarmulkou, se rád pyšní slavnými návštěvami, které do jeho podniku zavítaly. Na stěnách visí fotografie tu se Šimonem Peresem, tu s Arielem Šaronem či Marcelem Mastroiannim. Pod obrázky většinou spí stulená fenka boxera. Mezi fotografiemi má i ona tu svou: se štěňaty.

Více o historii judaismu, jeho umění i francouzské diaspoře se lze dozvědět v Musée d'Art et d'Histoire du Judaïsme, které sídlí v krásné budově Hotel de Saint Aignan z roku 1650. Visí tu díla Chagalla či Modiglianiho. Zajímavá je sbírka dokumentů k Dreyfusově aféře.

Bleší trh: svět veteše

Známa věta, že Paříž je městem módy. Obchodů s luxusním oblečením je v centru mnoho. Paříž je ale především místem, kde lze koupit všechno, všude a za jakoukoliv cenu. A někdy ani není pevně daná. Lze smlouvat jak na arabském bazaru.

Tuhle možnost nabízejí bleší trhy. Nejrozsáhlejší z nich nejen v Paříži, ale podle všeho i v Evropě, je Marché aux Puces de Saint Ouen na severu města (stanice metra Porte de Clignancourt). Tohle tržiště, založené koncem 19. století, je spíše malým městem. Kolem přízemních domků stojí stánky plechové i jednoduše sbité ze dřeva a potažené igelitem. Trh má své ulice i jakési minicvrti. Těch je celkem devět a každá se specializuje na něco jiného. Lze tu koupit starožitný nábytek i šperky, staré zbraně

a knihy, sochy dárné i kýčovitě moderní. Oblečení: od triček a džín přes fotbalové dresy až po vojenské uniformy. Kdo má rád muziku, stráví hodiny v přebírání se gramofonovými deskami, cédéčky oficiálními i pirátskými. Sběratel hudebních rarit tu může narazit na dost cenné kousky. V protikladu k seriózně působícím pánům v místních antikvariátních obchůdkách sedí na zemi černoští prodáváci se svým „obchodem“ vyloženým na dece. Africké sošky, ozdoby nebo roztodivné nástroje lze pořídit po „vyjednávání“ třeba za pětinu původně avizované ceny. Po každém dobrém obchodu se dá obcerstvit či posílit v několika bistrech. Bleší trh má otevřeno v sobotu, neděli a pondělí, od půl osmé ráno do sedmi večer.

Největšinou slyšíme vetešníky Paříže jsou ovšem bukinisté, jak se honosně nazývají prodejci starých knih na březích Seiny. Jejich stánky, uzamkatelné plechové či dřevěné krabice připevněné na kamenném zábradlí, začínají na levém břehu od muzea Orsay a táhnou se až k Notre Dame. Kromě knih (většina je samozřejmě ve francouzštině) lze koupit staré i novější noviny a časopisy, plakáty, fotografie, smaltované cedule či mapy.

Hřbitovy: svět klidu a slávy

Pařížské staré hřbitovy nabízejí klidnou procházku mezi grandiózními náhrobky porostlými břečťany a ztrácejícími se mezi keři a stromy. Stejně jako na bleším trhu i tady jsou ulice, některé nesou označení „rue“, jiné

Koutek ticha a vědění aneb Cizinci mohou být andělé

Na levém nábřeží Seiny, v ulici rue de la Bucherie 37, se mezi honosnými pařížskými činžáky s luxusními restauracemi a obchody schovává něco jako zázrak. Jedno z těch newvěřitelných míst, na která člověk jen těžko zapomíná: slavné anglické knihkupectví Shakespeare and Company. Místo nabitě nepopsatelnou atmosférou.

Vejde se dovnitř a všude kolem až po strop police, které se prohýbají pod stovkami a stovkami knih. Voní to tu starým papírem a dřevem, občas se odněkud vznesou jemné částičky archívního prachu. Slovníky, cestopisy, průvodci, učebnice, fotografické katalogy a ještě spousta dalších věcí – to všechno je ale jen pozvánka dál, do labyrintu uzounkých uliček.